

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**NEUVOSTON ASETUS (EY, EURATOM) N:o 99/2000,
annettu 29 päivänä joulukuuta 1999,
avun toimittamisesta Itä-Euroopan ja Keski-Aasian kumppanivaltioille**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 308 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 203 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Dublinissa ja Roomassa vuonna 1990 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätösten mukaisesti yhteisö käynnisti teknistä apua koskevan ohjelman entisen Sosialistisen neuvostotasavaltojen liiton talouden uudistamiseksi ja elvyttämiseksi.
- 2) Avun toimittamisesta uusille itsenäisille valtioille ja Mongolialle niiden talouden uudistamiseksi ja elvyttämiseksi 25 päivänä kesäkuuta 1996 annetussa neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 1279/96 ⁽²⁾ vahvistetaan tämän avun toimittamisen edellytykset ja säädetään tästä toiminnasta 1 päivän tammikuuta 1996 ja 31 päivän joulukuuta 1999 välisenä aikana.
- 3) Mainittu apu on jo merkittävästi edistänyt uudistuksia liitteessä I luetelluissa Itä-Euroopan ja Keski-Aasian kumppanivaltioissa ("kumppanivaltiot").
- 4) Tähän asetukseen sisältyy talousarviota koskevasta kumppanivaltioita koskevan ohjelman parantamisesta 6 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽³⁾ 34 kohdassa tarkoitettu koko ohjelman keston kattava rahoitusohje, tämän kuitenkin rajoittamatta perustamissopimuksessa määriteltyä budjettivallan käyttäjän toimivaltaa.

- 5) Apu on täysin tehokasta ainoastaan silloin, kun kehitys kulkee kohti vapaita ja avoimia demokraattisia yhteiskuntia, joissa kunnioitetaan ihmisoikeuksia, vähemmistöjen oikeuksia ja alkuperäiskansojen oikeuksia, sekä kohti markkinatalousjärjestelmiä.
- 6) Lisäapua tarvitaan ydinturvallisuuden edistämiseksi kumppanivaltioissa.
- 7) Avun jatkamisella myötävaikutetaan yhteisten tavoitteiden saavuttamiseen erityisesti kumppanivaltioiden kanssa tehtyjen kumppanuus- ja yhteistyösopimusten sekä taloudellista yhteistyötä koskevien sopimusten yhteydessä.
- 8) Tämän asetuksen mukaista apua toimitettaessa otetaan tarvittaessa asianmukaisesti huomioon Eurooppa-neuvoston hyväksymät yhteiset strategiat.
- 9) Olisi vahvistettava tämän avun ensisijaiset tavoitteet, jotka määritetään muun muassa yhteisön ja kumppanivaltioiden yhteisten etujen perusteella.
- 10) Avun toimittamisessa olisi otettava huomioon tärkeimpien tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien alueiden erilaiset tarpeet ja niiden ensisijaiset tavoitteet.
- 11) Kokemus on osoittanut, että yhteisön apu on vieläkin tehokkaampaa, kun se keskitetään tietyille alueille kussakin kumppanivaltiossa.
- 12) Olisi rohkaistava talouden uudistamista ja rakennemuutosta edistävien valtioiden välisen taloudellisten yhteyksien ja kaupankäynnin kehittämistä.
- 13) Olisi rohkaistava erityisesti pohjoiseen ulottuvuuteen ja Mustanmeren alueeseen liittyvää alueellista tai paikallista yhteistyötä.
- 14) Olisi rohkaistava rajat ylittävän yhteistyön tekemistä erityisesti kumppanivaltioiden ja Euroopan unionin välillä rajoilla, kumppanivaltioiden sekä Keski- ja Itä-Euroopan maiden välisillä rajoilla ja kumppanivaltioiden keskinäisillä rajoilla.

⁽¹⁾ EYVL C 37, 11.2.1999, s. 8.

⁽²⁾ EYVL L 165, 4.7.1996, s. 1.

⁽³⁾ EYVL C 172, 18.6.1999, s. 1.

- 15) Käynnissä olevan talouden uudistamisen ja rakennemuutoksen asettamat vaatimukset ja tämän ohjelman tehokas hallinto edellyttävät monivuotista ohjelmaa.
- 16) Talousuudistuksen kestävyys pitkällä aikavälillä edellyttää, että siihen liittyviä sosiaalisia näkökohtia ja kansalaisyhteiskunnan kehittymistä korostetaan riittävästi.
- 17) Ympäristönsuojelunäkökohtien sisällyttämisellä avun toimittamiseen on keskeinen merkitys taloudellisten uudistusten ja kehityksen kestävyydelle pitkällä aikavälillä.
- 18) Inhimillisten voimavarojen kehittämisellä, koulutus ja ammatillinen koulutus mukaan lukien, on merkitystä uudistamiselle ja rakennemuutokselle.
- 19) Avun laatua olisi parannettava valitsemalla osa hankkeista kilpailullisin perustein.
- 20) Tietty osa määrärahoista on voitava käyttää taloudellisesti terveellä pohjalla olevaan investointirahoitukseen erityisesti rajat ylittävän yhteistyön, pienten ja keski-suurten yritysten (pk-yritykset) edistämisen, ympäristöinfrastruktuurien ja yhteisölle strategisesti tärkeiden verkostojen alalla, jotta kumppanivaltioiden talousmuutoksen nykyvaiheen kiireellisimmät tarpeet voidaan tyydyttää asianmukaisesti.
- 21) Yhteisön apu voi olla tarvittaessa vieläkin tehokkaampaa, vaikuttavampaa ja näkyvämpää, jos se pannaan täytäntöön hajautetusti.
- 22) Olisi varmistettava todellinen kilpailu niiden yritysten, järjestöjen ja laitosten välillä, jotka haluavat osallistua ohjelmasta rahoitettaviin aloitteisiin.
- 23) Yhteisön apu on vieläkin tehokkaampaa, jos varmistetaan kumppanivaltioiden sitoutuminen toimintaan.
- 24) On aiheellista, että jäsenvaltioiden edustajista muodostuva komitea avustaa komissiota yhteisön avun täytäntöönpanossa.
- 25) Tämän asetuksen täytäntöönpanon edellyttämistä toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- 26) Tarjouskilpailumenettelyjen ja hankintasopimusten tekemisen olisi oltava Euroopan unionin yleiseen talousarvioon sovellettavan varainhoitoasetuksen, jäljempänä "varainhoitoasetus", säännösten mukaisia.
- 27) Tarjouskilpailuja ja hankintasopimusten tekemistä koskevia säännöksiä sekä hankintasopimusten tekemistä sääteleviä periaatteita olisi sovellettava siihen asti, kun varainhoitoasetuksen IX osaston muuttamista koskeva lainsäädäntö tulee voimaan, jotta kaikkiin yhteisön ulkoista tukea koskeviin ohjelmiin sovellettavilla täytäntöönpanosäännöksillä olisi perusta.

- 28) Jäsenvaltioiden ja kumppanivaltioiden luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden lisäksi myös Phare-ohjelman mukaista tukea saavien maiden ja, jos edellytetään erityistä asiantuntemusta, Välimeren maiden luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden olisi voitava osallistua tarjouskilpailuihin.
- 29) Tukiohjelman täytäntöönpanossa edistymisestä olisi annettava vuosittain kertomus.
- 30) Perustamissopimuksissa ei ole muita määräyksiä tämän asetuksen antamiseksi tarvittavista valtuuksista kuin Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 308 artiklan ja Euratomin perustamissopimuksen 203 artiklan sisältämät,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Yhteisö panee 1 päivän tammikuuta 2000 ja 31 päivän joulukuuta 2006 välisenä aikana tässä asetuksessa vahvistettujen perusteiden mukaisesti täytäntöön ohjelman, jolla edistetään liitteessä I lueteltujen kumppanivaltioiden, jäljempänä "kumppanivaltiot", markkinatalouteen siirtymistä sekä demokratian ja oikeusvaltion lujittamista.

2 artikla

1. Ohjelma perustuu kumppanuus- ja yhteistyösopimuksissa sekä kaupallista ja taloudellista yhteistyötä koskevissa sopimuksissa vahvistettuihin periaatteisiin ja tavoitteisiin, joiden mukaisesti Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot sekä kumppanivaltiot toimivat yhteistyössä tukeakseen yhteisen edun mukaisia aloitteita.

2. Ohjelman vaikutus on pyrittävä saamaan mahdollisimman tehokkaaksi keskittymällä joihinkin merkittäviin aloitteisiin sulkematta kuitenkaan pois pienimuotoisia hankkeita silloin, kun ne ovat asianmukaisia. Tämän vuoksi jäljempänä mainitut tavoite- ja toimintaohjelmat koskevat enintään kolmea liitteessä II lueteltua monialaista yhteistyöhön soveltuvaa aluetta. Näiden kolmen alan lisäksi annetaan tarvittaessa ydinturvallisuuteen liittyvää apua. Ohjelmassa otetaan huomioon tärkeimpien asetuksen soveltamisalaan kuuluvien alueiden erilaiset tarpeet ja niiden ensisijaiset tavoitteet sekä erityisesti tarve edistää demokratiaa ja oikeusvaltiota.

3. Erityistä huomiota kiinnitetään:

- tarpeeseen vähentää ympäristöriskejä ja ympäristön pilaantumista, rajat ylittävä pilaantuminen mukaan lukien
- tarpeeseen edistää luonnonvarojen kestävää käyttöä, energiavarat mukaan lukien, sekä
- siirtymävaiheen sosiaalisiin näkökohtiin.

4. Ohjelmalla pyritään edistämään valtioiden ja alueiden välistä sekä rajat ylittävää yhteistyötä kumppanivaltioiden kesken, kumppanivaltioiden ja Euroopan unionin välillä sekä kumppanivaltioiden ja Keski- ja Itä-Euroopan maiden kesken.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

Valtioiden ja alueiden välisellä yhteistyöllä pyritään pääasiassa auttamaan kumppanivaltioita yksilöimään ja toteuttamaan toimia, jotka voidaan toteuttaa tehokkaammin usean maan yhteistyöllä kuin kansallisesti, ja joita ovat verkkojen kehittäminen, ympäristöyhteistyö sekä toimet oikeus- ja sisäasioiden alalla.

Rajat ylittävällä yhteistyöllä pyritään pääasiassa:

- a) auttamaan raja-alueita voittamaan niiden erityiset kehitysongelmat,
 - b) edistämään rajan eri puolilla olevien verkkojen yhteenliittämistä esimerkiksi rajanylitysjärjestelyillä,
 - c) nopeuttamaan kumppanivaltioiden muutosprosessia niiden ja Euroopan unionin tai niiden sekä Keski- ja Itä-Euroopan maiden raja-alueilla tehtävän yhteistyön avulla, ja
 - d) vähentämään valtioiden rajat ylittäviä ympäristöriskejä ja ympäristön pilaantumista.
5. Ydinturvallisuuden alalla ohjelmassa keskitytään kolmeen ensisijaiseen tavoitteeseen, jotka ovat:
- a) Tehokkaan ydinturvallisuuskulttuurin edistämisen tukeminen ydinturvallisuutta koskevan yleissopimuksen periaatteiden mukaisesti, erityisesti antamalla sääntelyelimille jatkuvaa tukea sekä antamalla ydinvoimalaitostasolla paikan päällä apua, laitteiston toimitukset mukaan lukien, siellä missä tällaista apua eniten tarvitaan.
 - b) Käytettyä ydinpolttoainetta, laitosten käytöstäpoistoa ja ydinjätteiden käsittelyä koskevien strategioiden kehittämisen ja täytäntöönpanon tukeminen, Luoteis-Venäjä mukaan lukien, laajemman kansainvälisen yhteistyön puitteissa.
 - c) Asiaankuuluvien Euroopan unionin tukemien kansainvälisten aloitteiden edistäminen, kuten G7-maiden ja Euroopan unionin aloite Tšernobylin ydinvoimalan sulkemiseksi.

Ohjelmalla tuetaan myös ydinmateriaalien turvallisuusvalvontaa.

6. Ohjelmassa otetaan huomioon:

- kumppanivaltioiden tarpeiden ja ensisijaisten tavoitteiden kehittyminen ja eriytyminen maakohtaisesti ja alueittain yhteisön laajentumisen yhteydessä,
- kumppanivaltioiden kyky vastaanottaa apua,
- kumppanivaltioiden demokratiakehitys ja markkinatalouden suuntautuvat uudistukset

Toimenpiteet toteutetaan ottamalla huomioon seuraavat perusteet:

- kestävän taloudellisen kehityksen tarve,
- uudistustoimien sosiaaliset vaikutukset,
- naisten yhtäläisten mahdollisuuksien edistäminen,
- luonnonvarojen kestävä käyttö ja ympäristön kunnioittaminen.

I OSASTO

TAVOITE- JA TOIMINTAOHJELMAT

3 artikla

1. Apua annetaan kansallisten, useiden maiden yhteisten sekä muiden ohjelmien puitteissa.
2. Kansalliset ja useiden maiden yhteiset ohjelmat koostuvat tavoite- ja toimintaohjelmista.
3. Kolme- tai nelivuotiset tavoiteohjelmat laaditaan 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Näissä ohjelmissa määritellään yhteisön avun päätavoitteet ja suunta-aviivat liitteessä II esitetyillä yhteistyöaloilla, ja niihin olisi mahdollisuuksien mukaan sisällyttävä ohjeellisia rahoitusta koskevia arvioita. Ennen tavoiteohjelmien vahvistamista komissio neuvottelee 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komitean kanssa ensisijaisista tavoitteista, jotka yksilöidään kumppanivaltioiden kanssa.
4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettuihin tavoiteohjelmiin perustuvat toimintaohjelmat hyväksytään kerran tai kahdesti vuodessa 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Toimintaohjelmissa on oltava luettelo liitteessä II esitetyillä yhteistyöaloilla rahoitettavista hankkeista. Ohjelmien sisältö on määriteltävä niin yksityiskohtaisesti, että 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu komitea voi antaa niistä lausuntonsa.
5. Kansallisissa toimintaohjelmissa esitettyjen toimenpiteiden tulee ilmetä komission ja kunkin kumppanivaltion välillä tehtävissä rahoituspöytäkirjoissa. Pöytäkirjat perustuvat vuoropuheluun, jossa käsitellään erityisesti kumppanuus- ja yhteistyösopimuksiin liittyviä yhteisön ja kumppanivaltioiden yhteisiä etuja.
6. Tavoite- ja toimintaohjelmia voidaan muuttaa niiden toteuttamisaikana 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jos olosuhteet sitä edellyttävät.

4 artikla

1. Kansallisten toimintaohjelmien lisäksi käyttöön otetaan kannustinjärjestelmä, jolla pyritään siihen, että määrärahojen jaossa otetaan laadun parantamiseksi huomioon myös kilpailutekijät. Järjestelmästä rahoitettavien hankkeiden olisi liityttävä 3 artiklassa tarkoitetuissa kansallisissa tavoiteohjelmissa vahvistettuihin monialaisen yhteistyön aloihin, jotta toiminnan keskittäminen voidaan varmistaa.

2. Järjestelmä otetaan käyttöön asteittain ja siinä otetaan huomioon eri kumppanivaltioiden hallinnolliset valmiudet. Ensimmäisenä toimintavuotena järjestelmän hinta ei saa ylittää 10 prosenttia ohjelman kokonaismäärärahoista. Seuraavina vuosina osuutta voidaan lisätä enintään 5 prosentilla vuodessa.

3. Edellisinä vuosina muun ohessa maantieteellisestä jakamasta saatujen kokemusten perusteella on erityisesti pyrittävä rohkaisemaan kaikkia kumppanivaltioita, varsinkin niitä, joilla on eniten vaikeuksia menestyä tämän järjestelmän puitteissa, osallistumaan järjestelmään.

4. Vuosittaisesta kannustinjärjestelmää koskevasta ohjelmasta, mukaan lukien hankkeiden valintaperusteet ja ohjelman laajuus, sovitaan 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

II OSASTO

TUETTAVAT TOIMENPITEET

5 artikla

1. Edellä I osaston mukaisten ohjelmien, jotka koskevat ensisijaisesti teknistä apua, puitteissa myönnetään tukea seuraaviin tarkoituksiin:

- asiantuntemuksen ja osaamisen, myös koulutuksen siirtäminen;
- teollinen yhteistyö ja rakenteiden perustamiseen tarkoitettujen kumppanuudet, jotka perustuvat Euroopan unionin ja kumppanivaltioiden julkisten ja yksityisten järjestöjen väliseen yhteistyöhön;
- tapauskohtaisesti avun täytäntöönpanon edellyttämien hankintojen aiheuttamat kohtuulliset kustannukset. Tietyissä tapauksissa, joita ovat muun ohessa ydinturvallisuus, oikeus- ja sisäasiat sekä raja-alueyhteistyö, voidaan korvata merkittävä osa hankintakustannuksista;
- investoinnit ja niihin liittyvät toimet. Apuun voi kuulua tekninen apu, jolla edistetään ja tuetaan investointeja. Myös liitteen III mukainen investointirahoitus voi kuulua apuun erityisesti raja-alueyhteistyön, pienten ja keskisuurten yritysten edistämisen, ympäristöinfrastruktuurien ja verkkojen alalla.

2. Avulla katetaan myös kustannuksia, jotka liittyvät ohjelman valmisteluun, täytäntöönpanoon, seurantaan, tilintarkastukseen ja arviointiin sekä tiedotukseen.

3. Toimenpiteet voidaan toteuttaa hajautetusti, jos tämä on tarkoituksenmukaista. Yhteisön avun lopullisten vastaanottajien on osallistuttava tiiviisti hankkeiden valmisteluun ja täytäntöönpanoon. Hankkeet on yksilöitävä ja valmisteltava alue- ja paikallistasolla aina kun tämä on mahdollista.

4. Hankkeet pannaan tarvittaessa täytäntöön vaiheittain ja siten, ettei toimien jatkuvuutta haitata. Myöhempien vaiheiden tukeminen riippuu aiempien vaiheiden onnistuneesta täytäntöönpanosta.

5. Paikallisten asiantuntijoiden osallistumista hankkeen täytäntöönpanoon rohkaistaan.

III OSASTO

RAHOITUSTA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

6 artikla

1. Rahoitusohje ohjelman toteuttamiseksi kaudella 2000—2006 on 3 138 miljoonaa euroa.

Budjettivallan käyttäjä hyväksyy vuosittaiset määrärahat rahoituskäytön mukaisesti.

2. Enintään 20 prosenttia vuosittaisista määrärahoista voidaan myöntää liitteen III mukaiseen investointirahoitukseen. Enintään 20 prosenttia vuosittaisista määrärahoista voidaan myöntää tämän asetuksen 4 artiklassa esitettyyn kannustinjärjestelmään.

7 artikla

1. Komissio hallinnoi tässä asetuksessa tarkoitettuja, Euroopan yhteisöjen yleisestä talousarviosta rahoitettavia toimia talousarvioon sovellettavan varainhoitoasetuksen mukaisesti.

2. Komissio noudattaa moitteettoman varainhoidon sekä erityisesti varainhoitoasetuksessa mainittuja taloudellisuuden ja kustannusvaikuttavuuden periaatteita.

8 artikla

1. Yhteisön apu annetaan yleensä avustuksina. Niistä mahdollisesti syntyvällä tuotolla voidaan rahoittaa muita yhteistyöhankkeita tai -toimenpiteitä.

2. Rahoituspäätöksissä ja niistä johtuvissa sopimuksissa on oltava nimenomainen määräys komission ja tilintarkastustuomioistuimen tarvittaessa paikan päällä suorittamasta seurannasta ja varainhoidon valvonnasta.

9 artikla

1. Yhteisö suorittaa paikallisena valuuttana maksettavat hankkeen kustannukset ainoastaan siltä osin, kuin tämä on ehdottomasti tarpeen.

2. Kumppanivaltioita rohkaistaan aktiivisesti osallistumaan hankkeiden rahoitukseen.

3. Yhteisö ei rahoita veroja, tulleja eikä kiinteän omaisuuden hankkimista.

10 artikla

Seuraavia tarjouskilpailuista ja sopimusten tekemisestä annettuja säännöksiä sekä liitteen IV mukaisia sopimusten tekemistä koskevia periaatteita sovelletaan, kunnes varainhoitoasetuksen IX osastoa muuttava lainsäädäntö tulee voimaan, ja ne ovat perusta yhteisön kaikkiin ulkoisiin avustushjelmiin sovellettaville täytäntöönpanosäännöksille.

11 artikla

1. Komissio panee toimet täytäntöön 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen toimintaohjelmien sekä varainhoitoasetuksen IX osaston ja tämän asetuksen 12 artiklan mukaisesti.

2. Komissio toimittaa hankkeiden määrittelyä koskevat säännöt kumppanivaltioille.

3. Varainhoitoasetuksen 116 artiklassa säädettyjä tapauksia lukuun ottamatta hankinta- ja urakkasopimukset tehdään avoimen tarjouskilpailun jälkeen.

4. Tarjouskilpailuihin ja sopimuksiin osallistuminen on samoin ehdoin avointa kaikille jäsenvaltioiden, kumppanivaltioiden sekä Phare-ohjelmaan osallistuvien maiden luonnollisille ja oikeushenkilöille. Komissio voi tapauskohtaisesti antaa luvan Välimeren maiden, joihin on perinteiset taloudelliset, kaupalliset tai maantieteelliset yhteydet, luonnollisten ja oikeushenkilöiden osallistumiselle, jos kyseisissä ohjelmissa tai hankkeissa tarvitaan erityistä, nimenomaisesti näistä maista saatavilla olevaa asiantuntemusta.

5. Yhteisrahoituksen ollessa kyseessä komissio voi tapauskohtaisesti antaa luvan kyseisten kolmansien maiden osallistumiselle tarjouspyyntöihin ja sopimuksiin. Tällöin kolmansien maiden yritysten osallistuminen voidaan hyväksyä ainoastaan vastavuoroisuuden pohjalta.

12 artikla

Varainhoitoasetuksen 114 artiklan mukaisesti hankintasopimusten tekemiseksi järjestetyissä avoimissa tarjouskilpailuissa määräjän tarjouksen tekemiseen on oltava vähintään 52 päivää siitä päivästä, jona ilmoitus on toimitettu *Euroopan yhteisöjen viralliseen lehteen*.

Palvelusopimukset tehdään pääsääntöisesti rajoitetun tarjouskilpailun jälkeen ja enintään 200 000 euron arvoisten liiketöiden osalta suorilla sopimuksilla.

IV OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

13 artikla

1. Komissiota avustaa uusille itsenäisille valtioille ja Mongolialle annettavaa apua käsittelevä komitea, jäljempänä 'komitea'.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

14 artikla

Komissio ja jäsenvaltiot pyrkivät sovittamaan tehokkaasti yhteen yhteisön ja yksittäisten jäsenvaltioiden täytäntöönpanemat avustustoimet vaihtamalla vastavuoroisesti ja säännöllisesti sekä myös paikan päällä tapahtuen tietoja, jotta niiden yhteistyöohjelmien johdonmukaisuus ja täydentävyys voidaan varmistaa.

Komission ja jäsenvaltioiden kesken aloitetaan säännöllinen toimien yhteen sovittaminen, johon kuuluu niiden välisten yhteyksien koordinointi, paikalla tapahtuva yhteensovittaminen sekä ohjelmien määrittely- että niiden täytäntöönpanovaiheessa.

Komissio pyrkii sellaisten rajat ylittävien yhteistyöohjelmien täytäntöönpanossa, joihin osallistuu jäsenvaltioita, Phare-maita sekä kumppanivaltioita, tehokkaaseen yhteensovittamiseen ja johdonmukaisuuteen rakennerahastojen kautta rahoitettujen ohjelmien, yhteisön ulkoisten tukiohjelmien sekä kahdensivelisten avustusaloitteiden kanssa.

Komissio varmistaa lisäksi kansainvälisten rahoituslaitosten ja muiden avunantajien kanssa tapahtuvan yhteensovittamisen ja yhteistyön.

Komissio edistää yhdessä jäsenvaltioiden julkisten ja yksityisten elinten kanssa tapahtuvaa rahoitusta tämän asetuksen mukaisesti annettavan avun puitteissa.

15 artikla

1. Komissio esittää vuosittain kertomuksen avustusohjelman täytäntöönpanon edistymisestä. Kertomuksessa on oltava arvio jo annetusta avusta ja ohjelman tehokkuudesta sekä tietoja vuoden aikana toteutettujen seurantatoimien tuloksista. Kertomus toimitetaan jäsenvaltioille, Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle.

2. Komissio voi kyseisten kertomusten pohjalta tehdä neuvostolle ehdotuksia tämän asetuksen muuttamiseksi.

3. Lisäksi komissio toimittaa 1 kohdassa mainituille tahoille sopimusten tekemistä koskevia tilastotietoja. Toimitettavien tilastotietojen sisällöstä ja muodosta keskustellaan 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen komitean kanssa.

16 artikla

Jos jokin avun antamisella toteutettavan yhteistyön jatkamisen edellytyksistä ei täyty, ja erityisesti jos demokratian periaatteita ja ihmisoikeuksia loukataan, neuvosto voi määränemmistöllä komission tekemästä ehdotuksesta päättää kumppanivaltiolle annettavaa apua koskevasta asianmukaisista toimenpiteistä.

Samaa menettelyä voidaan soveltaa viimeisenä keinona, jos kumppanivaltiot jättävät vakavalla tavalla täyttämättä kumppanuus- ja yhteistyösopimuksissa vahvistettuja velvoitteitaan.

17 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä joulukuuta 1999.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

K. HEMILÄ

*LIITE I***ASETUKSEN 1 ARTIKLASSA TARKOITETUT KUMPPANIVALTIOIOT**

Armenia	Tadžikistan
Azerbaidžan	Turkmenistan
Georgia	Ukraina
Kazakstan	Uzbekistan
Kirgisia	Valko-Venäjä
Moldova	Venäjän federaatio
Mongolia	

LIITE II

ASETUKSEN 2 ARTIKLAN 2 KOHDASSA SEKÄ 3 ARTIKLAN 3 JA 4 KOHDASSA TARKOITETUT YHTEIS-
TYÖALAT

1. Institutionaalisen, oikeudellisen ja hallinnollisen uudistuksen tukeminen:
 - oikeusvaltion kehittäminen
 - tehokkaan poliittisen päätöksenteon tukeminen
 - julkishallinnon uudistaminen kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla
 - täytäntöönpano- ja lainsäädäntöelinten tukeminen (kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla)
 - oikeus- ja sisäasioihin liittyvien toimien tukeminen
 - oikeudellisten ja lainsäädännöllisten puitteiden lujittaminen
 - kansainvälisten sitoumusten täytäntöönpanon tukeminen
 - kansalaisyhteiskunnan tukeminen
 - koulutuksen ja ammatillisen koulutuksen tukeminen.
2. Yksityissektorin ja talouskehityksen tukeminen:
 - pienten ja keskiuurten yritysten edistäminen
 - pankki- ja rahoituspalvelujärjestelmän kehittäminen
 - yksityisen yrittämisen, myös yhteisyritysten, edistäminen
 - teollinen yhteistyö, myös tutkimus
 - yksityistäminen
 - yritysten rakenneuudistus
 - kaupan ja investointitoiminnan markkinoihin perustuvien puitteiden edistäminen.
3. Talouden rakennemuutoksen sosiaalisten seurausten korjaamisen tukeminen:
 - terveydenhuollon, eläke- ja sosiaaliturvan sekä sosiaalivakuutusjärjestelmien uudistaminen
 - apu teollisuuden rakennemuutoksen sosiaalisten vaikutusten lieventämiseen
 - apu sosiaaliseen jälleenrakentamiseen
 - työvoimapolkujen, myös uudelleen koulutuksen, kehittäminen.
4. Infrastruktuuriverkkojen kehittäminen:
 - liikenneverkot
 - televiestintäverkot
 - energiaputkistot ja jakeluverkot
 - rajanylityspaikat.
5. Ympäristönsuojelun ja luonnonvarojen hallinnan edistäminen:
 - kestävien ympäristöpolitiikkojen ja -käytäntöjen kehittäminen
 - kumppanivaltioiden ympäristöstandardien Euroopan unionin ympäristöstandardeihin tapahtuvan yhdenmukaistamisen edistäminen
 - jakelua ja loppukäyttöä koskevien energiateknologioiden parantaminen
 - luonnonvarojen kestävä käyttö ja hoidon edistäminen, mukaan lukien energian säästö, tehokas energiankäyttö ja ympäristöinfrastruktuurien parantaminen.
6. Maaseudun taloudellinen kehittäminen:
 - oikeudelliset ja lainsäädännölliset puitteet, myös maan yksityistäminen
 - rahoitusmahdollisuuksien parantaminen ja koulutuksen edistäminen
 - jakelun ja markkinoillepääsyn parantaminen.

Ydinturvallisuuteen annetaan tarvittaessa tukea 2 artiklan 5 kohdassa esitettyjen ensisijaisten tavoitteiden mukaisesti.

LIITE III

INVESTOINTIRAHOITUS

Investointirahoituksessa noudatetaan seuraavia perusteita:

- kerrannaisvaikutus, joka merkitsee, että yhteisön antamaa apua seuraa moninkertainen määrä muista lähteistä saatavia investointeja;
- lisävaikutus, joka merkitsee, että yhteisön avulla rohkaistaan investointeja, joita ei muuten olisi tehty;
- yhteisölle tärkeät alat.

Investointirahoitus voi tapahtua yhteisrahoituksena muista lähteistä saatavan investointirahoituksen kanssa tai poikkeuksellisesti vain yhteisön suorittamana investointina.

Investointirahoitusta on tarkoitus myöntää seuraavilla ensisijaisilla aloilla: rajat ylittävä yhteistyö, rajainfrastruktuurit mukaan lukien, sekä pk-yritysten, ympäristöinfrastruktuurien ja verkostojen edistäminen. Suorat sijoitukset yksittäisten yritysten omaan pääomaan ja niihin osallistuminen eivät tule kyseeseen.

LIITE IV

TARJOUSKILPAILUJEN JA ERITYISESTI RAJOITETTUIEN TARJOUSKILPAILUJEN PERUSTEELLA TAPAHTUVAA SOPIMUSTEN TEKEMISTÄ SÄÄTELEVÄT PERIAATTEET

1. Tarjouspyynnön yhteydessä annetaan kaikki tarpeelliset tiedot kullekin sellaiselle tarjoajalle, joka on merkitty tarjoajien luetteloon tai joka pyytää tietoja vastatessaan avoimesta tarjouskilpailusta julkaistuun ilmoitukseen. Näihin tietoihin on erityisesti sisällytettävä tarjousten arviointiperusteet. Tarjouksen tekniseen arviointiin voi sisältyä tarjouksessa mainittujen henkilöiden haastatteluja.
2. Komissio toimii kaikkien arviointikomiteoiden puheenjohtajana ja nimittää tarpeellisen määrän arvioijia ennen tarjouskilpailujen julkaistamista. Yhden arvioijan olisi oltava edunsaajavaltioiden tukea saavasta laitoksesta. Kaikkien arvioijien on allekirjoitettava vakuutus puolueettomuudesta.
3. Tarjous arvioidaan painottamalla teknistä laatua suhteessa hintaan. Näiden kahden perusteen välinen painotussuhde on ilmoitettava kussakin tarjouspyynnössä. Teknisessä arvioinnissa käytetään erityisesti seuraavia perusteita: järjestelyt, aikataulu, palveluiden tarjoamiseksi ehdotetut menetelmät ja toimintasuunnitelma, palveluiden suorittajiksi ehdotetun henkilökunnan pätevyys, kokemus ja taidot sekä paikallisten yritysten ja asiantuntijoiden hyödyntäminen, heidän osallistumisensa hankkeeseen ja heidän osuutensa hankkeilla saavutettujen tulosten pysyvyyteen. Tarjouksen tekijän erityistä kokemusta Tacis-ohjelmasta ei oteta huomioon.
4. Tarjouskilpailun hävinneille tarjoajille ilmoitetaan asiasta kirjeellä, jossa ilmoitetaan tarjouksen hylkäämisen syyt ja tarjouskilpailun voittajan nimi.
5. Hankkeen valmisteluun osallistuneilla luonnollisilla tai oikeushenkilöillä ei ole oikeutta osallistua hankkeen täytäntöönpanoon. Jos jokin hankkeeseen osallistuva tarjoaja palkkaa tällaisia henkilöitä missä ominaisuudessa tahansa kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun heidän osallistumisensa tarjousprosessiin päättyi, kyseisen tarjouksen tekijän hankkeeseen osallistuminen voidaan estää. Tarjoajien luettelossa olevat tarjoajat eivät saa osallistua kyseisen tarjouksen arviointiin.
6. Komissio varmistaa, että kaikki kaupallisesti arkaluontoinen, tehtyjä tarjouksia koskeva tieto pysyy luottamuksellisena.
7. Jos jollakin yrityksellä, järjestöllä tai laitoksella on perusteltua aihetta pyytää jonkin tarjouskilpailun uudelleenarviointia, tällainen pyyntö voidaan aina esittää komissiolle. Tällöin pyyntöön olisi annettava perusteltu vastaus.
8. Varainhoitoasetuksen 116 artiklassa tarkoitettujen rajoitettujen tarjouspyyntöjen perusteella tehtävien sopimusten osalta komissio kirjaa kaikki kirjallisesti ilmaistut kiinnostuksen osoitukset ja käyttää luetteloa tarjoajien luetteloa laatiessaan.

Tarjoajien luetteloa laadittaessa voidaan lisäksi ottaa huomioon muita, erityisesti Tacis-keskustietorekisteristä saatavia tietoja. Tähän rekisteriin voidaan kirjata kaikki kiinnostuneet yritykset, järjestöt ja laitokset.
9. Tarjoajien luetteloa laatiessaan komissio ottaa huomioon yrityksen, yhteisön tai laitoksen pätevyyden, hanketta kohtaan osoittaman kiinnostuksen ja toimintavalmiuden. Luetteloon otettavien yritysten, yhteisöjen ja laitosten lukumäärä riippuu hankkeen koosta ja monimutkaisuudesta, ja sen olisi annettava mahdollisimman paljon valinnanvaraa.

Kirjallisesti kiinnostuksensa hanketta kohtaan ilmaiselle yrityksille, yhteisöille ja laitoksille ilmoitetaan, onko ne otettu mukaan tarjoajien luetteloon.
10. Komissio antaa 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle komitealle vuosittain luettelon valituista yrityksistä, yhteisöistä ja laitoksista.
11. Erittäin monimutkaisten hankkeiden osalta komissio voi ehdottaa tarjoajien luetteloon otetuille yrityksille, yhteisöille ja laitoksille, että ne muodostaisivat keskenään yhteenliittymiä. Tällaisissa tapauksissa sekä täydellinen tarjoajien luettelo että kyseinen ehdotus toimitetaan kaikille luetteloon otetuille yrityksille, yhteisöille ja laitoksille.
12. Rajoitetussa tarjouskilpailussa on 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna lopullisen lausunnon ja tarjouksen esittämisen välillä oltava vähintään 60 kalenteripäivän määräaika. Komissio voi kuitenkin kiireellisissä tapauksissa lyhentää kyseistä määräaika edellyttäen, että mainitulle komitealle toimitetaan yksityiskohtainen selvitys asiasta.

Rajoitetussa tarjouspyynnössä on annettava 60 kalenteripäivän määräaika kutsukirjeen toimittamispäivästä lukien. Kiireellisissä tapauksissa tätä määräaika voidaan lyhentää, mutta se ei voi koskaan olla lyhyempi kuin 40 kalenteripäivää. Komissio voi poikkeustapauksissa pidentää määräaika edellyttäen, että 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle komitealle toimitetaan yksityiskohtainen selvitys asiasta. Kaikki määräajan muutokset on ilmoitettava asianmukaisesti niille yrityksille, yhteisöille ja laitoksille, joita asia koskee.